

give Love for hele dette Forhold. (Spon-  
neet gjør en benegtende Bevægelse). Det  
ærede Medlem ryster paa Hovedet og siger  
Nei; men jeg siger, at, saaledes som Bekjend-  
tgjørelsen af 12te August 1808 og dens  
Forgængere foreligger for os, saa have vi lige-  
frem Ret til at tage dem under Behandling;  
den er ikke alene et Hofreglement, men det  
er tillige en gjældende Lov, som medfører Ret-  
tigheder og Forpligtelser; den medfører Ret til  
visse bestemte Goder, og den medfører visse  
Forpligtelser, saaledes den til at svare Skat.  
Den ligger altsaa forsaavidt fuldstændig under  
den lovgivende Magts Omraade. Der er  
ganske vist en anden Side, der ligger langt  
borte fra os, der hører ind under Civillisten  
eller Hofmarschallatet, men den røre vi jo  
heller ikke ved, den befatte vi os ikke med.  
En Side af Rangforordningen er der, som  
ligefrem er Lovgivningsmagten undergivet, og  
Regjeringen handler ikke klogt, hvis den twin-  
ger os til at komme ind paa at tage fat  
paa den.

**Finantsministeren:** Det ærede Med-  
lem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille)  
har taget denne Sag noget anderledes, end  
jeg har taget den. (Wille: Ja, det haaber  
jeg!) Jeg mener, at han har taget den an-  
derledes, end jeg har givet Anledning til, idet  
jeg sluttede mit Foredrag med, at, dersom man  
kun havde til Hensigt at ville gjøre en Ind-  
skrænkning i Titelvæsenet for Embedsmænds  
Befkommende, var jeg rede til Forhandling  
med det ærede Udvalg, men jeg paaapegede  
forstjellige Inconvenienter i det Forslag, her  
foreligger. Lad mig ogsaa sige det ærede  
Medlem, at det ikke vil staae i Hans Maje-  
stæts Magt, naar f. Ex. Justitiarius i Højeste-  
ret ikke har Rang i 2den Klasse Nr. 2, at  
give ham denne Rang, og derefter tildele ham  
en 4, 5 Storfors; thi der staaer udtrykkelig  
i Forslaget: „Ingen Embeds- eller Bestillings-  
mand kan . . . erholde anden Titel eller Rang  
end den, som hans Embede medfører.“ Naar  
det ærede Medlem siger, at han beklager, at  
jeg nævnte det kongelige Prærogativ, vil jeg  
svare, at det vilde forekomme mig forunderligt,  
om ikke den Mand, der stod paa denne Plads,

wilbde have berørt det saa lempeligt, som jeg  
berørte det. Jeg nævnte det, fordi det er  
min Overbeviisning, at, selv om man legalt  
kan forsvare, hvad her er foreslaaet, er det  
dog factisk, at man derved berøver Hans Maje-  
stæts Muligheden for at kunne give nogen af  
sine Embedsmænd Titel med deraf følgende  
Rang. (Modsigelse.) Jeg beder om Forla-  
delse; jeg seer ikke, hvorledes han skulde kunne  
det, naar den Lovbestemmelse, som her er fore-  
slaaet, vedtages. Jeg gjentager, at, saafremt  
de væsentlige Mangler, jeg har paaapeget, gaae  
ud af Forslaget, saaledes at man ikke lige-  
frem gjør Civiletaten uret overfor Militair-  
etaten, skal der fra min Side ikke være Noget  
i Veien for at indlede Forhandlinger med det  
ærede Udvalg om at imødekomme de Onsker,  
der synes i høi Grad at være tilstede, nemlig  
med Hensyn til Titelvæsenet, som det ærede  
Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds nær-  
mest holdt sig til. Jeg tilstaaer, at jeg for-  
øvrigt ikke kan see de overordentlig demoralis-  
erende Virkninger, som dette skal have, men  
det er jo muligt, at jeg i saa Henseende ikke  
seer skarpt og klart nok. Dette skal jeg lade  
være usagt, men saaledes som Forslaget her  
foreligger, kan jeg ikke gaae ind derpaa.

**Wille:** Maa jeg bede om Ordet for en  
kort Bemærkning.

**Formanden:** Det ærede Medlem har  
Ordet for en kort Bemærkning.

**Wille:** Den høitærede Finantsminister  
synes ikke at have rigtig forstaaet den Ind-  
sigelse, jeg her gjorde gjældende. Jeg frem-  
hævede Hans Majestæts Ret til at sætte et  
hvilket som helst Embede i en hvilken som helst  
Rang, og at dette er Hovedsagen ved alt vort  
Rangvæsen, vil fremgaae af det Par Bemærk-  
ninger, jeg skal tillade mig at oplæse af Be-  
kjendtgjørelsen af 12te August 1808, hvor  
det hedder: „Det er Kongens Willie, at Rang  
for Fremtiden i Almindelighed skal forbindes  
med Embederne og tillægges samme i et  
rigtigt Forhold til disses Vigtighed  
og Betydenhed.“ Skulde Hans Majestæt  
finde, at en eller anden Embedsmand har